

- 2) Αν στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση: πρέπει η άρνηση παραλαβής του εγγράφου να έχει την έννομη συνέπεια ότι ουδεμία ισχύ έχει η επίδοση;
- 3) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική:
- α) Εντός ποιας προθεσμίας και κατά ποιον τρόπο η μετάφραση πρέπει να γνωστοποιηθεί στον αποδέκτη; Ισχύουν για την αποστολή της μεταφράσεως οι απαιτήσεις που ο κανονισμός θέτει για την επίδοση και κοινοποίηση εγγράφων ή είναι ελεύθερος ο τρόπος αποστολής;
- β) Έχει το εθνικό δικονομικό δίκαιο εφαρμογή όσον αφορά τη δυνατότητα διορθώσεως της παραλείψεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 160 της 30.6.2000 σ. 37).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Marks & Spencer plc κατά David Halsey (HM Inspector of Taxes)

(Υπόθεση C-446/03)

(2003/C 304/27)

Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Οκτωβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Marks & Spencer plc και David Halsey (HM Inspector of Taxes) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Σε περίπτωση κατά την οποία:

- οι διατάξεις που ισχύουν σε ένα κράτος μέλος, όπως οι διατάξεις του Ηνωμένου Βασιλείου περί φορολογικής ελαφρύνσεως υπέρ ομίλου εταιριών, δεν επιτρέπουν σε μία μητρική εταιρία με φορολογική έδρα στο κράτος αυτό να εκπέσει από τα φορολογητέα στο κράτος αυτό κέρδη της τις ζημίες που υπέστησαν σε άλλα κράτη μέλη θυγατρικές της εταιρίες με φορολογική έδρα στα κράτη αυτά, ενώ η έκπτωση αυτή επιτρέπεται για τις ζημίες που υφίστανται οι θυγατρικές εταιρίες οι εγκατεστημένες στο ίδιο κράτος με τη μητρική εταιρία·

— το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η μητρική εταιρία:

- υποβάλλει το σύνολο των κερδών εταιρίας εγκατεστημένης στο έδαφός του στον φόρο εταιριών, συμπεριλαμβανομένων των κερδών των υποκαταστημάτων που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη, παρέχοντας αφενός απαλλαγή από τη διπλή φορολογία, ως προς τους φόρους που επιβλήθηκαν από το άλλο κράτος μέλος, και αφετέρου τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη για τον προσδιορισμό των εν λόγω φορολογητέων κερδών οι ζημίες που υπέστησαν τα υποκαταστήματα·

— δεν υποβάλλει σε φόρο εταιριών τα αδιανέμητα κέρδη των θυγατρικών που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη·

— επιβάλλει στη μητρική εταιρία φόρο εταιριών για τα μερίσματα που της καταβάλλουν οι θυγατρικές που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, ενώ δεν της επιβάλλει φόρο εταιριών για τα μερίσματα που διανέμονται από θυγατρικές εταιρίες εγκατεστημένες στο κράτος της έδρας της μητρικής·

— παρέχει απαλλαγή από τη διπλή φορολογία στη μητρική εταιρία μέσω πιστώσεως τόσο του παρακρατηθέντος επί των μερισμάτων φόρου όσο και των αλλοδαπών φόρων επί των κερδών των εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη θυγατρικών, οι οποίες κατέβαλαν τα μερίσματα,

υφίσταται κάποιος περιορισμός βάσει του άρθρου 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ; Εάν ναι, δικαιολογείται βάσει του κοινοτικού δικαίου;

2. α) Διαφοροποιείται η απάντηση στο πρώτο ερώτημα εάν, ανάλογα με την ισχύουσα νομοθεσία στο κράτος μέλος της θυγατρικής, επιτρέπεται υπό ορισμένες περιστάσεις η έκπτωση ορισμένων ή όλων των ζημιών της θυγατρικής από τα φορολογητέα στο κράτος της έδρας της θυγατρικής κέρδη;

β) Εάν η απάντηση διαφοροποιείται, ποια σημασία πρέπει ενδεχομένως να αποδοθεί στο γεγονός ότι:

— η εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος θυγατρική έχει παύσει τη δραστηριότητά της και, παρόλο που στο κράτος αυτό υπάρχει διάταξη με την οποία παρέχεται η δυνατότητα εκπτώσεως των ζημιών υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δεν υπάρχουν στοιχεία ότι πράγματι έγινε χρήση της δυνατότητας αυτής στη συγκεκριμένη περίπτωση·

— η εγκατεστημένη στο άλλο κράτος μέλος θυγατρική πωλήθηκε σε τρίτο και, παρόλο που στο κράτος αυτό υπάρχει διάταξη με την οποία παρέχεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις δικαίωμα εκπτώσεως των ζημιών και σε τρίτο αγοραστή δεν είναι βέβαιο ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση έγινε χρήση της δυνατότητας αυτής·

- οι ρυθμίσεις βάσει των οποίων στο κράτος μέλος της μητρικής εταιρίας λαμβάνονται υπόψη οι ζημιές των εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο εταιριών ισχύουν ανεξαρτήτως του εάν το δικαίωμα εκπτώσεως ασκήθηκε και σε άλλο κράτος μέλος;
- γ) Διαφοροποιείται η απάντηση εάν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι το δικαίωμα εκπτώσεως των ζημιών ασκήθηκε στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη η θυγατρική και, εάν ναι, ασκεί επίδραση το γεγονός ότι, εν συνεχεία, το δικαίωμα αυτό ασκήθηκε από τρίτον όμιλο εταιριών στον οποίον πωλήθηκε η θυγατρική;

Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία 24.10.2003)

(Υπόθεση C-455/03)

(2003/C 304/28)

Η Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους M. Alabrunne, G. de Bergues και Ch. Lemaire, με τρόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Οκτωβρίου 2003 (τηλεομοιοτυπία 24.10.2003) προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (Ευρατόμ) 1352/2003 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1209/2000, περί προσδιορισμού των διαδικασιών για την πραγματοποίηση των ανακοινώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 41 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (1),
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Αναρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει τον επίδικο κανονισμό: ούτε τα άρθρα 41 έως 44 ΕΑ ούτε ο κανονισμός (Ευρατόμ) 2587/1999 του Συμβουλίου, που αναφέρει η Επιτροπή μεταξύ άλλων δικαιολογητικών λόγων του επίδικου κανονισμού, δεν συνιστούν νομική βάση που να καθιστά την Επιτροπή αρμόδια να εκδώσει τον κανονισμό αυτό.

2) Παράβαση της Συνθήκης ΕΑ:

— Άρθρο 42 ΕΑ: κατ' εφαρμογή της διαδικασίας που εισάγεται με τον επίδικο κανονισμό, η Επιτροπή τροποποιεί de facto την προθεσμία των τριών μηνών που προβλέπεται από τη διάταξη αυτή της Συνθήκης ΕΑ, την οποία μόνο το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιήσει.

— Άρθρο 43 ΕΑ: με την έκδοση του επίδικου κανονισμού η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητες που της δίνει η διάταξη αυτή. Συγκεκριμένα, εισήγαγε μέσω ενός νομοθετήματος γενικής ισχύος, υποχρεωτικού σε όλα τα στοιχεία του και με άμεση εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη, μία πραγματική διαδικασία λεπτομερούς εξετάσεως των προγραμμάτων επενδύσεως, η οποία έχει οιονει ανασταλτικό χαρακτήρα.

— Άρθρο 44 ΕΑ: σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, η δημοσίευση των σχεδίων επενδύσεως που ανακοινώνονται στην Επιτροπή καθίσταται υποχρεωτική και αυτόματη, ενώ το άρθρο αυτό της προσδίδει απλώς προαιρετικό χαρακτήρα. Εξάλλου, ο επίδικος κανονισμός δεν διευκρινίζει ότι αυτή η δημοσίευση μπορεί να γίνει μόνο με την προηγούμενη σύμφωνη γνώμη των ενδιαφερομένων κρατών μελών, προσώπων και επιχειρήσεων.

— Άρθρο 194, παράγραφος 1, εδάφιο α', ΕΑ: η Επιτροπή παρέβλεψε την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου του άρθρου 194, παράγραφος 1, εδάφιο α', ΕΑ, αφήνοντας σε τρίτους πρόσβαση στα σχέδια επενδύσεων που ανακοινώθηκαν από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και επιχειρήσεις, ενώ τα σχέδια αυτά περιείχαν εμπιστευτικές πληροφορίες που εμπίπτουν κατ' εξοχήν στο επιχειρηματικό απόρρητο των εν λόγω προσώπων και επιχειρήσεων.

3) Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου: σύμφωνα με τον επίδικο κανονισμό, «συνιστάται» στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις να μη θέτουν σε εφαρμογή το σχέδιο επενδύσεώς τους προτού η Επιτροπή διατυπώσει σύσταση σχετικά με το σχέδιο ή προτού θεωρηθεί το σχέδιο σύμφωνο προς τους στόχους και τις διατάξεις της συνθήκης ΕΑ. Ομοίως, η Επιτροπή παραβλέπει την απαίτηση της ασφάλειας δικαίου προβλέποντας ότι, όταν κινηθεί διαδικασία λεπτομερούς εξετάσεως από την Επιτροπή, αυτή «καταβάλλει κάθε προσπάθεια στο μέτρο του δυνατού» ώστε να εκδώσει σύσταση εντός περιόδου έξι μηνών. Συγκεκριμένα, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις αγνοούν σε πόσο χρόνο θα εκδώσει η Επιτροπή σύσταση σε περίπτωση κινήσεως διαδικασίας λεπτομερούς εξετάσεως.

(1) ΕΕ L 192 της 31.7.2003, σ. 15.